

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY A216, 1/14

Nr 3150.

Kl. 2 a 1.

Władysław Piotr Kłobukowski
(Warszawa, Polska).

Piec piekarski.

Zgłoszono 13 lutego 1923 r.
Udzielono 7 października 1925 r.

Wynalazek przedstawia piec piekarski, w którym potrzebne do wypieku ciepło wytwarza się w żelaznym grzejniku, wydzielającym je równomiernie ze swej powierzchni do przestrzeni piekarnika.

Dotychczasowe piece piekarskie żelazne, ogrzewane zapomocą paleniska z rur poziomych, przedstawiają tę ujemną stronę, że nie wszystkie części piekarnika zostają jednakowo ogrzane. Opisana konstrukcja pieca usuwa tę niedogodność.

Fig. 1 rysunku przedstawia przekrój podłużny, a fig. 2 — poprzeczny pieca. W dolnej części pieca piekarskiego o ścianach podwójnych 1, 14, 15, z odstępem, tworzącym kanał do spalin, mieści się grzejnik, złożony z przewodu głównego 2, w którego przodzie znajduje się palenisko 3, z rusztem lub bez takowego, opatrzone

drzwiczkami 4. Przewód główny może mieć w drugim końcu bezpośrednie połączenie z przestrzenią 16, zamykane zaworem 20.

Przy rozpalamiu ognia odmyka się zawór 20, w celu rozgrzania komina, zaś po jego zamknięciu spaliny rozchodzą się po szeregu odgałęzień pionowych 8, wyprowadzonych z wierzchniej części głównego przewodu i kierują się do niżej położonych rur 9, po jego obu stronach. W jednym końcu rury te są stale zamknięte, drugie zaś ich końce wyprowadzone są nazewnątrz do przestrzeni 16 i opatrzone przykrywkami, odejmowanymi do ich oczyszczenia.

Ponieważ wszystkie drogi od paleniska przez rury kolankowe 8 i poziome 9 do komina mają jednakową długość, przeto spaliny przechodzą przez wszystkie równomiernie. Jeżeli jednak w którejkolwiek

5
rurze temperatura się obniża, to oziębione spaliny, jako cięższe, nabierają przy opadaniu w rurze 8 odpowiednio większej chyżości, pociągając za sobą gorętsze spaliny z głównego przewodu, wobec czego temperatura tej rury 8 wyrównywa się odpowiednio z innymi rurami.

Ponieważ przewód główny rozgrzewa się silniej nad paleniskiem niż w dalszym ciągu kanałów, przeto dla zabezpieczenia dolnej części piekarnika 10 od silniejszego promieniowania umieszcza się jedną lub więcej blach 11, które skierowują część ciepła na boki piekarnika.

W celu dokładniejszego wyzyskania ciepła spalin, za tylną ścianą i na wierzchu pieca piekarskiego tworzą się przestrzenie 16 i 17, połączone ze sobą i odpowiednio od zewnątrz izolowane. W końcu przestrzeni 17 pozostawia się otwór wylotowy, połączony z kominem 6. O ile przestrzeń 17 przegrodzi się tak, aby spaliny przechodziły tam i zpowrotem, komin można ustawić nad przestrzenią 16. W przestrzeni 16 umieszcza się podgrzewacz wody 19, z odpowiednim otworem do nalewania i kurkiem do wylewania.

Wobec powyższego spaliny z przewodów 9 wychodzą do przestrzeni 16 i 17, ogrzewają tył i wierzch pieca piekarskiego, a zarazem podgrzewacz wody.

Otwór głównego przewodu 3, umieszczony w dowolnym jego miejscu i prowadzący do przestrzeni 16, zamyka się zaworem 20, umożliwiającym przy otwarciu wpuszczanie spalin bezpośrednio do przestrzeni 16, albo przy zamknięciu do przewodów 8 i 9, lub też przy odpowiednim odchyleniu zaworu — oboma drogami.

W piekarniku 10 umieszcza się jeden lub więcej szeregów skrzyń 12 dowolnego

kształtu, w które wsuwa się police z ułożonym ciastem, pełne, dziurkowane lub siatkowe, stałe lub wysuwane przez drzwiczki 13 w ścianie 14 pieca.

Powietrze, równomiernie nagrzane na powierzchni grzejnika, wznosi się do piekarnika pomiędzy szeregami skrzyń lub polic; ostudzone zaś przy ścianach opada pod kaloryfer, aby nagrzane, wznieść się ponownie do piekarnika.

Piec piekarski może być stały lub przenośny, osadzony na kołach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Piec piekarski, znamienny tem, że nagrzewanie piekarnika odbywa się zapomocą grzejnika, złożonego z głównego przewodu z paleniskiem, po obu stronach którego umieszczone są odgałęzienia do rur niżej położonych, z jednego końca zamkniętych, drugim zaś łączących się z przestrzenią (16), otaczającą piec.

2. Piec piekarski według zastrz. 1, znamienny tem, że nad grzejnikiem umieszczona jest jedna lub więcej blach ochronnych w miejscach silniejszego promieniowania paleniska lub przewodów głównych.

3. Piec piekarski według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że spaliny, wychodzące z rur poziomych (9), przechodzą do przestrzeni (16, 17), otaczającej piec, ogrzewając przed wyjściem do komina podgrzewacz wody.

4. Piec piekarski według zastrz. 1—3, znamienny tem, że spaliny kierować można, zapomocą otwierania lub zamykania zaworu (20), dowolnie do przewodów rurowych (8 i 9) lub bezpośrednio do przestrzeni (16), otaczającej piec.

Władysław Piotr Kłobukowski.

